Zbiór Orzeczeń

WYROK SĄDU (czwarta izba)

z dnia 4 grudnia 2024 r.*

Służba publiczna – Urzędnicy – Ocena – Sprawozdanie z oceny – Postępowanie w sprawie oceny w 2021 roku – Prawidłowość postępowania – Zasada bezstronności

W sprawie T-158/23

Jean-Marc Colombani, zamieszkały w Auderghem (Belgia), którego reprezentowała N. de Montigny, avocate,

strona skarżąca,

przeciwko

Europejskiej Służbie Działań Zewnętrznych (ESDZ), którą reprezentowali R. Coesme, R. Spáč oraz S. Falek w charakterze pełnomocników,

strona pozwana,

SĄD (czwarta izba),

w składzie: R. da Silva Passos, prezes, I. Reine (sprawozdawczyni) i T. Pynnä, sędziowie,

sekretarz: H. Eriksson, administratorka,

uwzględniając pisemny etap postępowania,

po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 2 maja 2024 r.

wydaje następujący

Wyrok

1 W skardze opartej na art. 270 TFUE skarżący, Jean-Marc Colombani, wnosi do Sądu o stwierdzenie nieważności dotyczącego go sprawozdania z oceny z 2021 r. (zwanego dalej „spornym sprawozdaniem z oceny”).

* Język postępowania: francuski.

Okoliczności powstania sporu

2 Wnioskodawca jest urzędnikiem w grupie zaszeregowania AD 14 Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych (ESDZ). W dniu 1 maja 1990 r. rozpoczął służbę w Komisji Europejskiej.

3 Od dnia 1 stycznia 2011 r. skarżący zajmował różne stanowiska w ESDZ. W okresie od dnia 22 czerwca 2011 r. do dnia 31 maja 2016 r. pełnił funkcję asystenta sekretarza generalnego ESDZ, a następnie, od dnia 1 czerwca 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r., obowiązki doradcy w sekretariacie generalnym. Po powołaniu nowego sekretarza generalnego ESDZ począwszy od dnia 1 stycznia 2017 r. został on przydzielony jako doradca dla trzech zastępców sekretarza generalnego ESDZ. W dniu 1 maja 2020 r. zmienił się bezpośredni przełożony skarżącego.

4 W dniu 18 lutego 2021 r. skarżący złożył wniosek o udzielenie wsparcia na podstawie art. 24 regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej (zwanego dalej „regulaminem pracowniczym") w związku z tym, że miał on być poddawany mobbingowi, o co oskarżył cztery osoby oraz, w szczególności, swojego bezpośredniego przełożonego. Decyzją z dnia 15 czerwca 2021 r. wspomniany wniosek został oddalony w zakresie, w jakim dotyczył on działań dwóch spośród wskazanych osób. ESDZ podjęła natomiast, wobec bezpośredniego przełożonego skarżącego i jednej innej osoby, decyzję o wszczęciu dochodzenia administracyjnego.

5 Postępowanie w sprawie oceny za 2021 r. zostało wszczęte w dniu 2 lutego 2022 roku. W ramach samooceny skarżący odniósł się do wniosku o udzielenie wsparcia w związku z mobbingiem, który dotyczył jego bezpośredniego przełożonego.

6 W wiadomości e-mail skierowanej do biura swojego przełożonego skarżący wyraził wątpliwości co do możliwego konfliktu interesów w rozumieniu art. 11a regulaminu pracowniczego w przypadku, gdyby wspomniany przełożony miał przeprowadzić postępowanie w sprawie oceny.

7 Skarżącego wysłuchano w sprawie oceny za 2021 r. w trakcie rozmowy telefonicznej w dniu 6 maja 2022 r. z jego bezpośrednim przełożonym.

8 W dniu 2 czerwca 2022 r. przełożony skarżącego pełniący rolę oceniającego podpisał sprawozdanie z jego oceny. W sprawozdaniu tym uznano wyniki pracy skarżącego uznano za zadowalające. W polu sprawozdania dotyczącym wydajności sformułowano jednakże następującą ocenę:

„Jean-Marc Colombani przyjął nowy zakres zadań w kwietniu 2021 r., który obejmuje w szczególności następujące priorytety: 1) współpraca cywilno-wojskowa 2) Indo-Pacyfik 3) gromadzenie informacji strategicznych z naciskiem na Strategiczny kompas […] Jean-Marc nie podjął działań w zakresie trzeciego priorytetu, nad czym ubolewam. Praca nad gromadzeniem informacji strategicznych w odniesieniu do Kompasu mogłaby dostarczyć wyjaśnień na potrzeby negocjacji prowadzonych oddzielnie z państwami członkowskimi, biorąc pod uwagę wpływ, jaki wywiera na nie debata publiczna i prace ośrodków badawczych […]".

9 Tego samego dnia skarżący odwołał się od tej oceny, wnosząc o zawieszenie dotyczącego go postępowania w sprawie oceny do czasu zakończenia dochodzenia administracyjnego w sprawie domniemanego mobbingu, w szczególności ze strony jego bezpośredniego przełożonego. Skarżący zakwestionował bezstronność swojego bezpośredniego przełożonego jako oceniającego ze względu na to, że dochodzenie to dotyczyło jego osoby.

10 W następstwie rozmowy ze skarżącym w dniu 28 czerwca 2022 r. sekretarz generalny ESDZ, jako oceniający w postępowaniu odwoławczym, zatwierdził ocenę sporządzoną przez bezpośredniego przełożonego skarżącego z dnia 13 lipca 2022 roku.

11 W dniu 19 sierpnia 2022 r. skarżący wniósł, zgodnie z art. 90 ust. 2 regulaminu, zażalenie na sporne sprawozdanie z oceny.

12 W dniu 25 października 2022 r. organ upoważniony do zawierania umów o pracę ESDZ postanowił umorzyć dochodzenie administracyjne w sprawie rzekomego mobbingu w odniesieniu do bezpośredniego przełożonego skarżącego.

13 W dniu 20 grudnia 2022 r. wydano decyzję oddalającą zażalenie skarżącego.

Żądania stron

14 Skarżący wnosi do Sądu o:

– stwierdzenie nieważności spornego sprawozdania z oceny;

– o ile zajdzie taka potrzeba, stwierdzenie nieważności decyzji oddalającej zażalenie;

– obciążenie ESDZ kosztami postępowania.

15 ESDZ wnosi do Sądu o:

– oddalenie skargi;

– obciążenie skarżącego kosztami postępowania.

Co do prawa

Przedmiot skargi

16 W żądaniu drugim skarżący wnosi o stwierdzenie nieważności, o ile zajdzie taka potrzeba, decyzji o oddaleniu zażalenia.

17 Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem, w przypadku gdy decyzja oddalająca zażalenie jest pozbawiona autonomicznej treści, żądanie stwierdzenia nieważności formalnie skierowane przeciwko tej decyzji skutkuje zaskarżeniem do Sądu aktu, na który zażalenie zostało złożone (zob. wyrok z dnia 14 grudnia 2017 r., RL/Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej, T-21/17, EU:T:2017:907, pkt 26 i przytoczone tam orzecznictwo).

18 W niniejszej sprawie decyzja oddalająca zażalenie jest pozbawiona autonomicznej treści, ponieważ zatwierdza ona jedynie sporne sprawozdanie z oceny i uściśla uzasadnienie ESDZ w odpowiedzi na zarzuty sformułowane wobec tego sprawozdania przez skarżącego. Decyzja ta potwierdza bowiem z jednej strony, w ślad za oceniającym w postępowaniu odwoławczym, brak stronniczości i konfliktu interesów po stronie oceniającego oraz prawidłowość przeprowadzenia postępowania odwoławczego, a z drugiej strony – ocenę wyników pracy skarżącego za rok 2021.

19 W związku z tym skargę należy uznać za skierowaną przeciwko spornemu sprawozdaniu z oceny, którego zgodność z prawem należy zbadać również z uwzględnieniem uzasadnienia zawartego w decyzji oddalającej zażalenie (zob. podobnie wyrok z dnia 9 listopada 2022 r., QM/Europol, T-164/21, EU:T:2022:695, pkt 40 i przytoczone tam orzecznictwo).

Co do istoty

20 Na poparcie skargi skarżący podnosi dwa zarzuty, z których pierwszy dotyczy naruszenia przepisów mających zastosowanie do postępowania w sprawie oceny, art. 11a, 12a i 24 regulaminu oraz braku obiektywizmu i bezstronności oceniającego, a drugi – oczywistego błędu w ocenie i nadużycia władzy.

21 Odnosząc się do zarzutu pierwszego, należy na wstępie stwierdzić, że art. 24 regulaminu dotyczy obowiązku administracji udzielania wsparcia urzędnikom i pracownikom, w szczególności tym, którzy byli poddawani mobbingowi. Przedmiot niniejszej skargi ogranicza się jednak do żądania stwierdzenia nieważności spornego sprawozdania z oceny. Wynika z tego, że przedmiotem niniejszej skargi nie jest żądanie stwierdzenia nieważności aktu w związku z wnioskiem o udzielenie wsparcia złożonym przez skarżącego. W konsekwencji powołanie się na ten przepis należy oddalić jako bezskuteczne.

22 Uściślijszy powyższe, niniejszy zarzut dzieli się na dwie części, z których pierwsza dotyczy braku obiektywizmu i bezstronności oceniającego, a druga – naruszenia zasad mających zastosowanie do postępowania w sprawie oceny.

23 W ramach części pierwszej zarzutu pierwszego skarżący przypomina, że w momencie sporządzenia spornego sprawozdania z oceny nie tylko złożył on wniosek o wsparcie w związku z rzekomym mobbingiem, jakiego miał dopuścić się jego bezpośredni przełożony, lecz administracja postanowiła ponadto wszcząć dochodzenie administracyjne w odniesieniu do tego ostatniego, które nie zostało zakończone do chwili sporządzenia wskazanego sprawozdania. W tym kontekście byłoby mało prawdopodobne, żeby jego bezpośredni przełożony, objęty tym dochodzeniem, zachował wobec skarżącego neutralny i bezstronny stosunek.

24 Skarżący podnosi, że podczas rozmowy w sprawie oceny z bezpośrednim przełożonym, zarzucił mu on wszczęcie przeciwko niemu postępowania. W związku z tym ESDZ powinna była uznać, że jego bezpośredni przełożony nie był wobec niego bezstronny ani w wymiarze obiektywnym, ani subiektywnym, oraz wyznaczyć innego oceniającego do przeprowadzenia oceny za rok 2021, co umożliwiała decyzja ADMIN(2022) 3 Sekretarza Generalnego ESDZ z dnia 24 stycznia 2022 r. dotycząca ogólnych przepisów wykonawczych do art. 43 i art. 44 akapit pierwszy regulaminu o sprawozdaniach z ocen urzędników i pracowników.

25 Skarżący uważa, że ESDZ nie powinna była prowadzić postępowania w sprawie oceny w sposób zwyczajny i mogła wyznaczyć innego oceniającego lub zawiesić postępowanie w sprawie oceny.

26 Skarżący stwierdza, że jego bezpośredni przełożony znajdował się w sytuacji konfliktu interesów w rozumieniu art. 11a regulaminu.

27 ESDZ utrzymuje, że zgodnie z orzecznictwem okoliczność, iż rozpatrzenie wniosku o udzielenie wsparcia złożonego przez skarżącego i związanego z nim dochodzenia administracyjnego miało miejsce w trakcie postępowania w sprawie oceny, nie oznacza, że bezpośredni przełożony skarżącego był stronniczy lub znajdował się w sytuacji konfliktu interesów. W związku z tym

zwolnienie przełożonego skarżącego z jego obowiązków jako oceniającego lub zawieszenie postępowania w sprawie oceny podważyłoby domniemanie jego bezstronności i niewinności i uprzedzałoby wyniki dochodzenia wszczętego w następstwie wniosku skarżącego o udzielenie wsparcia. Ponadto zawieszenie postępowania w sprawie oceny nie było, w świetle orzecznictwa i obowiązujących przepisów regulaminu pracowniczego i decyzji ADMIN(2022) 3, ani przewidziane, ani właściwe.

28 ESDZ zauważa, że dochodzenie administracyjne wobec bezpośredniego przełożonego skarżącego nie wykazało, w każdym razie, zasadności sformułowanych przez skarżącego zarzutów mobbingu.

29 ESDZ wnioskuje z tego, że ocena skarżącego przez jego bezpośredniego przełożonego w ramach rozpatrywanego postępowania w sprawie oceny nie stanowiła uchybienia wymogowi bezstronności i nie stawiała przełożonego w sytuacji konfliktu interesów, co wynika również z ocen sformułowanych przez niego w spornym sprawozdaniu z oceny. Poza istnieniem wniosku o udzielenie wsparcia w trakcie rozpatrywania i dochodzenia administracyjnego dotyczącego przełożonego skarżącego nie powołuje się on bowiem na żadną inną okoliczność, która mogłaby świadczyć o uchybieniu wymogowi bezstronności i obowiązkom ustanowionym w art. 11a regulaminu. Skarżący powołuje się albo na elementy, które zostały nieuwzględnione podczas dochodzenia administracyjnego, albo na zachowania jego przełożonego, których niczym nie wykazał.

30 W niniejszej sprawie należy przypomnieć na wstępie, że konflikt interesów jest tylko jednym z przykładów sytuacji stronniczości, wymóg bezstronności dotyczy bowiem każdej sytuacji, którą urzędnik lub pracownik mający zająć stanowisko w danej sprawie powinien w rozsądny sposób postrzegać jako mogącą wywoływać u osób trzecich wrażenie, że może ona wpłynąć na jego niezależność w danej kwestii (wyrok z dnia 10 lutego 2021 r., Spadafora/Komisja, T-130/19, niepublikowany, EU:T:2021:74, pkt 99 i przytoczone tam orzecznictwo).

31 W tym względzie należy zauważyć, że obowiązek bezstronności urzędników został ustanowiony w art. 11 akapit pierwszy regulaminu, zgodnie z którym urzędnik pełni powierzone mu obowiązki w sposób obiektywny i bezstronny.

32 Należy również zauważyć, że instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii Europejskiej mają obowiązek przestrzegania praw podstawowych gwarantowanych przez prawo Unii, wśród których znajduje się prawo do dobrej administracji ustanowione w art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zob. wyrok z dnia 3 grudnia 2019 r., Pethke/EUIPO, T-808/17, EU:T:2019:832, pkt 43 i przytoczone tam orzecznictwo).

33 Artykuł 41 ust. 1 Karty praw podstawowych stanowi w szczególności, że każdy ma prawo do bezstronnego rozpatrzenia swojej sprawy przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii.

34 Z ustalonego orzecznictwa wynika, że instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii muszą zastosować się do dwóch elementów składowych wymogu bezstronności, którymi są, po pierwsze, bezstronność subiektywna, na mocy której żaden z członków zainteresowanej instytucji nie może okazywać stronniczości lub osobistych uprzedzeń, oraz po drugie, bezstronność obiektywna, zgodnie z którą instytucja ta musi zapewnić wystarczające gwarancje, aby wykluczyć wszelkie uzasadnione wątpliwości co do ewentualnych uprzedzeń (zob. podobnie wyrok z dnia 25 lutego 2021 r., Dalli/Komisja, C-615/19 P, EU:C:2021:133, pkt 112 i przytoczone tam orzecznictwo). W tym względzie Trybunał wyjaśnił, że aby wykazać, iż organizacja postępowania administracyjnego nie gwarantowała wystarczająco wykluczenia wszelkich uzasadnionych

wątpliwości co do ewentualnych uprzedzeń, nie jest konieczne stwierdzenie istnienia braku bezstronności. Wystarczy, że istnieją w tym zakresie uzasadnione wątpliwości, które nie mogą być rozwiane (wyroki: z dnia 27 marca 2019 r., August Wolff i Remedia/Komisja, C-680/16 P, EU:C:2019:257, pkt 37; z dnia 21 października 2021 r., Parlament/UZ, C-894/19 P, EU:C:2021:863, pkt 54).

35 Część pierwszą zarzutu pierwszego należy zbadać w świetle tych właśnie rozważań.

36 [Zmieniony postanowieniem z dnia 19 grudnia 2024 r.] W niniejszej sprawie skarżący podważa zarówno subiektywną, jak i obiektywną bezstronność swojego bezpośredniego przełożonego przy działaniu w charakterze oceniającego.

37 Co się tyczy w szczególności obiektywnej bezstronności swojego bezpośredniego przełożonego, skarżący powołuje się na dochodzenie administracyjne, które toczyło się przeciwko temu przełożonemu w trakcie postępowania w sprawie oceny.

38 W tym względzie, jak zauważa ESDZ, zgodnie z utrwalonym orzecznictwem, gdy do organu powołującego zwrócono się, na podstawie art. 90 ust. 1 regulaminu z wnioskiem o udzielenie wsparcia w rozumieniu art. 24 tego regulaminu, musi on w szczególności, jeżeli urzędnik, który domaga się ochrony ze strony swojej instytucji, uprawdopodobnił rzeczywiste zaistnienie ataków, których – jak twierdzi – stał się obiektem, w celu ustalenia okoliczności faktycznych leżących u podstaw skargi, przeprowadzić dochodzenie administracyjne we współpracy z jej autorem (wyroki: z dnia 24 kwietnia 2017 r., HF/Parlament, T-570/16, EU:T:2017:283, pkt 46; z dnia 13 lipca 2018 r., Curto/Parlament, T-275/17, EU:T:2018:479, pkt 97).

39 W związku z tym w dniu 15 czerwca 2021 r., podejmując decyzję o wszczęciu dochodzenia administracyjnego wobec bezpośredniego przełożonego skarżącego, ESDZ uznała, że wnioskodawca uprawdopodobnił odnoszące się do niego okoliczności.

40 Taka sytuacja może tymczasem wzbudzać u osób trzecich uzasadnione wątpliwości co do ewentualnych uprzedzeń po stronie bezpośredniego przełożonego skarżącego w ramach wykonywania jego obowiązków jako oceniającego go.

41 [Zmieniony postanowieniem z dnia 19 grudnia 2024 r.] W okolicznościach takich jak w niniejszej sprawie ESDZ nie może powoływać się na domniemanie bezstronności na korzyść bezpośredniego przełożonego skarżącego. Nie może ona również powoływać się na orzecznictwo, zgodnie z którym fakt wniesienia przez urzędnika skargi na mobbing ze strony urzędnika, który ma oceniać jego wyniki pracy, nie prowadzi sam w sobie, poza wszelkimi innymi okolicznościami, do podważenia niezależności osoby, na którą złożono tę skargę (zob. wyrok z dnia 8 listopada 2018 r., QB/EBC, T-827/16, EU:T:2018:756, pkt 94 i przytoczone tam orzecznictwo; wyrok z dnia 20 października 2021 r., ZU/Komisja, T-671/18 i T-140/19, niepublikowany, EU:T:2021:715, pkt 207). Jak wynika z orzecznictwa przytoczonego powyżej w pkt 34, w przypadku naruszenia obowiązku obiektywnej bezstronności nie jest konieczne wykazanie istnienia braku bezstronności. Wystarczy, że istnieją w tym zakresie uzasadnione wątpliwości i nie mogą być rozwiane. W związku z tym argumenty mające na celu wykazanie braku subiektywnej bezstronności po stronie bezpośredniego przełożonego skarżącego nie mogą zostać uwzględnione. Ponadto w niniejszej sprawie, oprócz złożenia skargi przez skarżącego, ESDZ wszczęła również dochodzenie administracyjne.

42 [Zmieniony postanowieniem z dnia 19 grudnia 2024 r.] Jak wynika z tego, co wskazano powyżej w pkt 4, w dniu 18 lutego 2021 r. skarżący złożył wniosek o udzielenie wsparcia na podstawie art. 24 regulaminu. Tymczasem, jak wskazano powyżej w pkt 5, postępowanie w sprawie oceny wyników pracy skarżącego za rok 2021 zostało wszczęte w dniu 2 lutego 2022 r., czyli prawie rok po złożeniu wspomnianego wniosku. Ponadto w dniu 15 czerwca 2021 r. wszczęto dochodzenie administracyjne w sprawie domniemanego mobbingu w odniesieniu do bezpośredniego przełożonego skarżącego. W związku z tym ESDZ dysponowała okresem wystarczającym do podjęcia odpowiednich środków w celu uniknięcia wszelkiego ryzyka dla obiektywnej bezstronności wobec bezpośredniego przełożonego skarżącego jako pełniącego obowiązki oceniającego jego pracę.

43 Ponadto w czasie rozmowy między skarżącym a jego przełożonym jako oceniającym, to jest w dniu 6 maja 2022 r., która poprzedziła sporządzenie sprawozdania z oceny, oraz w czasie, gdy sprawozdanie to zostało przez niego podpisane, to jest w dniu 2 czerwca 2022 r., wynik dochodzenia administracyjnego, o którym mowa powyżej w pkt 42, nie był jeszcze znany, gdyż dochodzenie to zostało zakończone dopiero w dniu 25 października 2022 r. (zob. pkt 12 powyżej) Jest prawdą, że wspomniane dochodzenie administracyjne zostało umorzone, lecz wynik dochodzenia nie był jednak znany w czasie dokonywania oceny.

44 W tych okolicznościach skarżący ma podstawy, by twierdzić, że ESDZ nie zorganizowała postępowania w sprawie oceny za rok 2021 w taki sposób, aby zapewnić mu wystarczające gwarancje obiektywnej bezstronności oceniającego.

45 Niemniej zgodnie z utrwalonym orzecznictwem, aby uchybienie proceduralne mogło być podstawą stwierdzenia nieważności danego aktu, konieczne jest, aby w braku takiego uchybienia postępowanie mogło zakończyć się innym wynikiem (zob. wyrok z dnia 20 października 2021 r., Kerstens/Komisja, T-220/20, EU:T:2021:716, pkt 44 i przytoczone tam orzecznictwo).

46 W ramach tego badania należy wziąć pod uwagę całość okoliczności sprawy, a w szczególności charakter zarzutów i wagę uchybień proceduralnych w stosunku do gwarancji, jakie mogły przysługiwać urzędnikowi (zob. wyrok z dnia 20 października 2021 r., Kerstens/Komisja, T-220/20, EU:T:2021:716, pkt 45 i przytoczone tam orzecznictwo).

47 W niniejszej sprawie stwierdzona nieprawidłowość, a mianowicie brak obiektywnej bezstronności po stronie bezpośredniego przełożonego skarżącego jako oceniającego w rozumieniu orzecznictwa przytoczonego powyżej w pkt 45, oznacza, że bezpośredni przełożony skarżącego nie spełniał kryterium bezstronności, aby móc pełnić obowiązki oceniającego wobec skarżącego. Jak wynika z pkt 40 powyżej, ocena wyników pracy skarżącego dokonana przez jego bezpośredniego przełożonego przed zakończeniem postępowania w sprawie rzekomego mobbingu skarżącego mogła wzbudzać u osób trzecich uzasadnione wątpliwości co do ewentualnych uprzedzeń.

48 W tym względzie należy przypomnieć, że zgodnie z orzecznictwem osobom oceniającym przysługują możliwie szerokie uprawnienia dyskrecjonalne przy ocenie pracy osób, które podlegają ich ocenie, zaś sąd nie powinien kontrolować zasadności tej oceny, która wymaga złożonych ocen wartościujących, które ze swojej istoty nie podlegają obiektywnej weryfikacji, z wyjątkiem przypadków oczywistego błędu (zob. wyrok z dnia 23 września 2020 r., VE/ESMA, T-77/18 i T-567/18, niepublikowany, EU:T:2020:420, pkt 90 i przytoczone tam orzecznictwo; wyrok z dnia 13 lipca 2022 r., TL/Komisja, T-677/21, niepublikowany, EU:T:2022:456, pkt 38).

49 W tych okolicznościach, biorąc pod uwagę szerokie uprawnienia dyskrecjonalne przysługujące oceniającym, nie można wykluczyć, że rozpatrywane postępowanie w sprawie oceny mogłoby zakończyć się innym wynikiem przy braku stwierdzonej nieprawidłowości, a mianowicie braku obiektywnej bezstronności po stronie bezpośredniego przełożonego skarżącego pełniącego obowiązki oceniającego go, w szczególności gdyby obowiązki te zostały wykonane przez inną osobę.

50 Biorąc pod uwagę powyższe, część pierwszą zarzutu pierwszego należy uwzględnić.

51 W konsekwencji należy stwierdzić nieważność spornego sprawozdania z oceny, bez konieczności badania części drugiej zarzutu pierwszego zarzutu i zarzutu drugiego podniesionych przez skarżącego oraz dopuszczalności dowodów przedstawionych przez ESDZ w jej odpowiedzi na środki organizacji postępowania zarządzone przez Sąd.

W przedmiocie kosztów

52 Zgodnie z art. 134 § 1 regulaminu postępowania przed Sądem kosztami zostaje obciążona, na żądanie strony przeciwnej, strona przegrywająca sprawę.

53 Ponieważ ESDZ przegrała sprawę, należy – zgodnie z żądaniem skarżącego – obciążyć ją kosztami postępowania.

Z powyższych względów

SĄD (czwarta izba)

orzeka, co następuje:

1) Stwierdza się nieważność sprawozdania z oceny dotyczącej Jeana-Marca Colombaniego za rok 2021.

2) Europejska Służba Działań Zewnętrznych (ESDZ) zostaje obciążona kosztami postępowania.

da Silva Passos Reine Pynnä

Wyrok ogłoszono na posiedzeniu jawnym w Luksemburgu w dniu 4 grudnia 2024 r.

Podpisy